

Posudek oponenta

Práce Martiny Knapové vychází z výborné znalosti dosavadní početné domácí, byť mnohdy zlomkovité literatury ke zvolenému tématu i z příslušné literatury zahraniční týkající se umělce. Zvládnutí literatury doplňuje důkladným průzkumem dobových periodik a zejména archiválií. Představuje důkladné a výstižné pojednání o tématu. Je přehledná a dobře členěná, v textu kloubí živost s věcností či obsažností. Poznámkový aparát je funkční a přílohy jsou náležitě bohaté (zaujmají polovinu rozsahu práce).

První část práce se zabývá předpoklady první Rodinovy výstavy v Praze a jejími přípravami.

Spolek Mánes dokázal využít situace na pražském magistrátu, nakloněné v dané době rozvíjení styků s Paříží a získal od magistrátu pozemek ke zbudování pavilonu pro Rodinovu výstavu. Lze zdůraznit, že v pavilonu spolku se pak během více než dvou desetiletí uskutečnila řada významných výstav moderního umění. Zároveň se uspořádání této výstavy stalo jedním z argumentů pro získání stálých výstavních prostor pro soudobé umění v tehdy projektovaném Obecním domě.

Záslužná je mj. část textu pojednávající o hlavních reflexích Rodina i jeho výstavy u předních dobových mluvčích na umělecké scéně Prahy, svým důrazem na pluralitu dobových stanovisek i dovedností zpracování.

Poměrně nejvíce místa věnuje práce klasické umělecko-historické problematice, zejména důkladné analýze tvůrčí odezvě českých sochařů na Rodinovu tvorbu.

Přitom věnuje přiměřenou pozornost další související látce - od společenských akcí za Rodinovy návštěvy přes podobu 1. pražské sochařovy výstavy, architekturu pavilonu a naznačení další historie souvisejících francouzských aktivit spolku Mánes a jeho členů až po akviziční politiku magistrátu.

V závěrečné kapitole o soše Kovového věku, získání jejího odlitku a dobové debatě o jejím umístění ve veřejném prostoru. Knapová podrobně analyzuje dobovou kauzu, která ovšem svým kontextem byla zčásti analogická situaci ve Vídni dané doby, protože i tamní nepsané standardy v případě sochařského aktu vedly k rozlišování mezi galerií umění a veřejným parkem.

Autorka prokázala výbornou znalost problematiky a přispěla k lepšímu poznání komplexního tématu, týkajícího se Rodina i českého uměleckého a kulturně-historického prostředí převratné doby.

Práce plně odpovídá požadavkům kladeným na bakalářské práce a plně ji doporučuji k obhajobě.

Prof. PhDr. Roman Prahel, CSc.

V Praze 18. 6. 2013